

LITERATURA

Materiały pomocnicze do ćwiczenia „Pomiar zmian zachodzących w atmosferze w czasie całkowitego zaćmienia Słońca w roku 2012”

Autorzy:

- **Miguel Ángel Pío Jiménez.** Astronom z Instytutu Astrofizyki Wysp Kanaryjskich
- **Dr. Miquel Serra-Ricart.** Astronom z Instytutu Astrofizyki Wysp Kanaryjskich
- **Juan Carlos Casado.** Astrofotograf z tierrayestrellas.com, Barcelona.
- **Dr. Lorraine Hanlon.** Astronom, University College, Dublin, Irlandia.
- **Dr. Luciano Nicastro.** Astronom, Istituto Nazionale di Astrofisica, IASF Bolonia.
- **Dr. Davide Ricci.** Astronom, Istituto Nazionale di Astrofisica, IASF Bolonia.

Współpraca:

- **Dr. Eliana Palazzi.** Astronom, Istituto Nazionale di Astrofisica, IASF Bologna.
- **Ms. Emer O Boyle.** University College Dublin, Irland.

LITERATURA

Literatura przedmiotu w języku polskim:

1. RYBKA, E.: *Astronomia ogólna*, rozdział VIII – Zaćmienia.
2. BORKOWSKI, K. *Astronomiczne obliczenia nie tylko dla geografów*. UMK Toruń; 1991, strony 113 - 128.
3. MIETELSKI, J.: *Astronomia w geografii*. 2000; PWN 2001, strony 212 – 217.
4. KULIKOWSKI, P.G. *Poradnik miłośnika astronomii*. PWN 1976, strona 257 i następane.

Literatura przedmiotu w językach obcych:

1. SERRA-RICART, M. et al. *Eclipses. Tras la sombra de la Luna*. Shelios, 2000; barwna książka, zachowująca rygor naukowy, poświęcona ekspedycjom obserwującym całkowite zaćmienia Słońca.

2. GIL CHICA, F.J. *Teoría de eclipses, ocultaciones y tránsitos*. Alicante University, Murcia, 1996. Traktat na temat teorii zaćmień. W książce tej opisano szczegółowo matematyczne aspekty tych zjawisk, w związku z tym niezbędna jest zaawansowana znajomość matematyki.
3. ESPENAK, F. *Fifty Year Canon of Solar Eclipses : 1986-2035*. NASA Reference Publication 1178. Sky Publishing Corporation, Cambridge (USA), 1987. Kanon opracowany przez jednego z najlepszych specjalistów w dziedzinie, Freda Espenaka. Zawiera dane i mapy dla wszystkich zaćmień słońca od roku 1986 do 2035 ze szczegółami i ogólną informacją dla okresu 1901-2100.
4. ESPENAK, F. *Fifty Year Canon of Lunar Eclipses : 1986-2035*. NASA Reference Publication 1216. Sky Publishing Corporation, Cambridge (USA), 1987. Kanon zawierający dane i mapy zaćmień Księżycy w latach 1986-2035 szczegółowo i w latach 1901-2100, ogólnie.
5. MEEUS, J. *Elements of solar eclipses 1951-2200*. Willmann-Bell, Inc, Richmond (USA). Zawiera elementy 570 zaćmień między 1951 i 2200, co pozwala oszacować ich ogólne i szczególne cechy. Szczegółowe wzory zostały opracowane przez Bureau des Longitudes w Paryżu. Istnieje także zbiór zarejestrowanych danych, ale aby z niego korzystać, należy mieć odpowiednie oprogramowanie.
6. GUILLERMIER, P. y KOUTCHMY, S. *Total Eclipses*. Springer, 1999. Nauka, obserwacje, mity i legendy na temat zaćmień, zwłaszcza całkowitych zaćmień słońca. Wspaniała książka dla tych, którzy chcą dowiedzieć się więcej o zaćmieniach i ich obserwacji.
7. REYNOLDS, M.D. y SWEETSIR, R.A. *Observe eclipses*. Observe Astronomical League Publications, Washington (USA), 1995. Znakomita praca o obserwacji w terenie, przedstawiająca wszystkie aspekty, które mogą zainteresować amatora. Można ją nabyć przez amerykańskie wydawnictwo magazynu Sky and Telescope, Sky Publishing Corporation.
8. JAY ANDERSON. *Environment Canada. Weather, Volume 54, Issue 7, pages 207–215, July 1999*. Czasopismo publikujące artykuły naukowe na temat atmosfery i klimatu.

Warto wiedzieć, że NASA Technical Publication wydaje mniej więcej na półtora roku przed każdym pierścieniowym i całkowitym zaćmieniem zbiór map, prognoz oraz informacji o ogólnych i miejscowych okolicznościach danego zaćmienia. Dalszych informacji może udzielić Fred Espenak, NASA / GSFC, Code 693, Greenbelt, MD 20771 (USA) lub e-mailem: espenak@gssc.nasa.gov